

Paa Formandens Forslag valgtes: *Pedersen-Nyskov, P. Th. Nielsen, N. P. Jensen, Carl Hansen, Laursen, Jerichow, Nørhøve, Svendsen, K. M. Klausen, Marott, N. C. Christensen, Zahle, Rode, Rasmus Hansen og Wulff.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Pension til forhenværende Direktør for den kgl. grønlandske Handel, Konferensraad C. J. P. Ryberg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2141).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Jerichow: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Arbejde i Fabrikker m. v. samt det offentlige Tilsyn dermed.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2153).

Sagen sattes til Forhandling.

Philipsen: Der er ikke Grund til at komme ret meget ind paa Enkeltheder i dette Lovforslag, thi det, Lovforslaget indeholder, er snart for os alle gammelt. Det er nu mindst 40 Aar siden eller deromkring, at vi fik den første Lov om Børn og unge Menneskers Arbejde i Fabrikker og det dermed sammenhørende Tilsyn, og senere er det gaaet Slag i Slag med Lovgivning paa det Omraade. I 1889 fik vi en Maskintilsynslov, i 1901 den Fabriklov, som endnu er gældende den Dag i Dag, og endelig i 1904 fik vi Helligdagsloven. Nærværende Lovforslag har

nu ligget paa Rigsdagens Bord i de sidste 3 Aar, saa jeg gaar ud fra, at alle, som har Interesse for den Slags Lovgivning, har sat sig grundigt ind i Sagen. At gaa i Detailler kan vel, som sagt, neppe være til nogen Nytte. Den Slags Lovgivning, altsaa en Lovgivning, der saa stærkt kommer ind paa det daglige Erhverv, har — jeg siger udtrykkeligt „har“ — ikke været synderlig populær. Man arbejder ved den med et Tugtens Ris over Hovedet hver Dag, og man kan vel nok sige, at det mange Gange er mere Lykken end Forstanden, det skyldes, at man holder sig klar af Straffebestemmelserne. Imidlertid, efterhaanden som vor store Industri har taget i sin Tjeneste Arbejdsmaskiner, der maa siges at være meget farlige at omgaa, og efterhaanden som man har udviklet Industrien til at omfatte Fabrikationer, hvor saavel selve Frembringelsen af Varen som Raastofferne kan være ret sundhedsfarlige, og endelig efterhaanden som mange Tusinde Mennesker i hele deres Levetid færdes indenfor Fabrikernes Mure, er det blevet nødvendigt at lovgive beskyttende paa dette Omraade. Man kan vel ogsaa nok sige, at efterhaanden som man har gjort sig fortrolig med denne Lovgivning, har den ikke virket økonomisk generende hverken til den ene eller den anden Side. Og jeg tænker, at man vel efterhaanden er kommet til det Resultat, at jo bedre Forhold, der arbejdes under, desto bedre Arbejde faar man gjort.

Hvis jeg skulde fremhæve enkelte Ting i Lovforslaget uden for øvrigt at gaa i Detailler og først karakterisere de Fremskridt, jeg synes, nærværende Lovforslag byder paa, vil jeg nævne, at man har faaet sammendraget i een Lov baade Fabrikloven, Tilsynsloven og Helligdagsloven. Det er en stor Behagelighed for dem, der skal arbejde under disse Love, at man har faaet dem sammendraget under een Lov, saa at man ved, at efter disse Bestemmelser har man sig at rette og kun efter dem. Et andet Fremskridt er det Forsøg, som den højtærede Minister har gjort i Lovforslaget paa at indføre en Beskyttelse for Hjemmearbejdet. Det er sikkert paakrævet, at man søger at raade Bod paa mange af de Ulemper, som hæfter ved de Forhold, hvorunder Hjemmearbejdet foregaar. Hvor vidt man kan komme ad den Vej, er ikke godt at vide, men jeg vil haabe, at man i alt Fald kan komme et Stykke frem. Og endelig maa man for det tredie fremhæve ved dette